

færdige regler, der især fastlægger niveauet for sikkerheden og sundheden under hensyn til den tekniske og sociale (herunder økonomiske) udvikling i samfundet.

Efter § 66, stk. 1, nr. 2, skal arbejdsmiljørådet have lejlighed til at udtale sig om forslag til sådanne regler.

Det forudsættes, at direktøren for arbejdstilsynet af arbejdsministeren bemyndiges til at udfærdige regler, der tager sigte på de detaljerede tekniske spørgsmål. Det forudsættes endvidere, at der samarbejdes med de pågældende organisationer ved udarbejdelsen af sådanne forskrifter.

Vedrørende strafansvar for overtrædelse af bestemmelserne henvises til kap. 15.

Til Kapitel 5.

De grundlæggende regler, der knytter sig til arbejdets udførelse, er samlet her. Reglerne skal især sammenholdes med bestemmelserne i kap. 6-8 ved vurdering af en arbejdssituation.

Til § 38.

Ad stk. 1. Sammenholdes med almindelig lov § 5, stk. 1, 1. pkt., §§ 5 a og § 6, stk. 1.

Vedrørende planlægningen henvises til forslaget § 9, stk. 4.

Med hensyn til begrebet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt henvises til bemærkningerne til § 1 og § 14, især for så vidt angår det udvidede sundhedsbegreb.

Ad stk. 2. Sammenholdes med almindelig lov § 16, stk. 1, 2. pkt. Overtrædelse af bestemmelsen er ikke direkte strafbar, jfr. §§ 82 og 83, men anerkendte normer og standarder kan anvendes ved vurderingen af, om arbejdsforholdene er sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, jfr. stk. 1, i tilfælde hvor der ikke af arbejdsministeren eller direktøren for arbejdstilsynet er givet nærmere regler. Bestemmelsen kan derved indirekte få betydning ved vurdering af, om der foreligger en strafbar overtrædelse af loven. Det er et domstolsanliggende at afgøre, om en hidtil anerkendt norm er så forældet eller uhensigtsmæssig, at det er fuldt forsvarligt ikke at følge den.

Til § 39.

Bestemmelsen afløser til dels § 10, stk. 1, 1. pkt., i almindelig lov. Der kan efter denne bestemmelse udstedes brancheorienterede regler som de hidtidige regulativer men også bredere eller tværgående forskrifter af forskellig karakter. Det er ikke påkrævet som i den gældende lovgivning udtrykkeligt at angive, at der skal forhandles med direktøren for

arbejdstilsynet forud for udstedelsen af regler. Det er en selvfølge, at ministeren anvender den statslige administration til at forberede nye regler. Arbejdstilsynet følger af § 66, stk. 1, nr. 3. I § 14, stk. 4, er det bestemt, at arbejdsmiljørådet, inden det udtaler sig om brancheorienterede regler, skal indhente udtalelse fra vedkommende godkendte branchesikkerhedsråd. Såfremt der ikke findes godkendt branchesikkerhedsråd, forudsættes det, at arbejdsministeren, arbejdsmiljørådet eller direktøren for arbejdstilsynet på anden måde inddrager de organisationer og arbejdsgivere, arbejdere og andre, som berøres af pågældende bestemmelse i regeldannelsen.

Det forudsættes endvidere, at arbejdsministeren efter forhandling med arbejdsmiljørådet bemyndiger direktøren for arbejdstilsynet til på ministerens vegne at udfærdige så mange detailregler som muligt, jfr. § 73. Dette vil navnlig være hensigtsmæssigt for så vidt angår enkeltregler, der kræver hyppig ajourføring i takt med den teknologiske udvikling.

Ad nr. 1. Sammenholdes med almindelig lov § 13, nr. 15-20, § 26, § 27, § 27 A og § 29, stk. 1, nr. 1, sidste led.

Der kan herunder fastsættes hygiejniske grænseværdier for de enkelte påvirkninger, f. eks. støv, støj, stråling og hede. Ved fastlæggelsen af sådanne grænseværdier skal der tages hensyn til såvel direkte sundhedsskadelige påvirkninger som generende, trivselshæmmende påvirkninger, for så vidt de kan antages at være skadelige på grund af langtids-effekten eller kombinationseffekten, jfr. bemærkningerne til § 1.

Begrebet stråling omfatter alle former for stråling i forbindelse med arbejde, herunder ioniserende (radioaktiv) stråling.

Med hensyn til eksplosions-, brand- og sundhedsfare er bestemmelsen videre end almindelig lov § 29, stk. 1, nr. 1, sidste led, idet det ikke er en betingelse for fastsættelse af regler, at der foreligger særlige faremomenter. Det er tilstrækkeligt, at hensynet til sikkerhed og sundhed taler for en regelfastsættelse.

De anførte eksempler på farer og påvirkninger, som arbejdsministeren kan give regler om, er dem, der er nævnt i den gældende lov. Eksemplerne er ikke udtømmende. Arbejdsministeren kan uden at behøve at søge lovændring tage andre emner op, efterhånden som der opstår behov for det.

Ad nr. 2. Sammenholdes med almindelig lov § 27 A, stk. 3, og § 29, stk. 1, nr. 4. Forbudet kan begrænses til kun at gælde en vis kategori af ansatte, f. eks. gravide, ældre eller handicappede, jfr. § 41.

Ad nr. 3. Sammenholdes med almindelig lov § 57, stk. 2. Stk. 1 om opslag af uddrag af loven m. v. er